

இம்

நடு கூகு என்றார்

(கல்வி அனுபந்தம்)

“தற்பவை கற்றுக் கற்றுங் கொழுக”

புத்தகம் 2 } சன்னகம்: வெகுதானியாஸி தைமீ கூட (22-1-39) { இல. 14

பெண்கள் கல்வி

விடை:

ஓரு நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்கு அங்காட்டின் பெண்கள் முறையான கல்வி கற்க வேண்டியது அவசியமாகும். நமது நாட்டில் கையாளப்படுகின்ற கல்விமுறை பெண்களுக்குப் பொருத்த முடியதோவென்பது ஆராயப்படத் தக்கது. பெண்கள் இப்போது பெறுங்கள் கல்விக்கும் ஆண்கள் பெறும் கல்விக்கும் வித்தியாசம் ஒரு சிறிதுமில்லை. பெண்கள் துவாழ்க்கையோ ஆண்களுடையவாழ்க்கையிலும் பார்க்க, மிகக்கவேறுபாடு கடையது. ஆகையால் கல்வியும் அவரவர் வாழ்க்கைக் கேற்ப வேறுபட்டிருத்தல் அவசியம்.

பெண்கள் வார்க்கை

பெண்கள் வீட்டுக்குரியவர்கள். குடும்பப் பயிரை வளர்ப்பவர்கள் பெண்களே. அவர்கள் வீட்டுவேலைகளெல்லாவற்றையும் பக்கி யினாலேயே செய்கிறார்கள். தாய்மார்களாக விருக்கும்போது தெய்வங்களெனக் கருதப்படுகிறார்கள். பெண்களை வீட்டிற் சிறக்கச் செய்யுங்கள் வியே அவர்களுக்குப் பொருத்தமானது.

வெண்டிய நேண்?

பெண்கள் தங்கள் தங்கள் குடும்பத்தினருக்கு உணவளிக்கும் பொறுப்புடையர். ஆகையால் சாஸ்திரமுறைப்படி தக்க உணவைதுக்கீக்க கொடுக்கும் முறை எல்லாப் பெண்பிளைகளுக்கும் கட்டுமாயம் கற்பிக்கப்படவேண்டும். நோயாளிகளைப் பேணும் முறையும் முறையாகப் பெண்களுக்குக் கற்பிக்கவேண்டும். பின்னைகளை வளர்ப்பதும், பெண்களுக்குரிய தொழிலாகையால் பின்னை வளர்ப்புக் கல்வியும் அவர்களுக்குக் கற்பிக்கவேண்டும்.

ஆருமறி யாமல்ஸைனை அந்தாங்கு மாகவுக்கு, சேரும் படியினதற்குச் செப்பிவா பைங்கினியே.

போதுக் கடமைகள்

தக்க பிள்ளைகளைப் பெற்று வளர்த்து உலகுக்கு அளிப்பது பெண்களின் கடமைகளில் ஒன்று. சிறு பிள்ளைகளாக விருக்கும்போது அப்பிள்ளைகளை மனதைக் கவரக்கூடிய இனிய கதைகளைக் கூறி அவர்களது மனைக்கிடைய விரியச் செய்தலும் தாய்மார் கடமையாகும். பெண்கள் நன்கு கற்றிருந்தால்நில் பின்னைகளுக்கு ஏற்ற கதைகளைக் கூறமாட்டார்கள்.

நற்போதைய கள்வி

நமது வித்தியாசாலைகளில் ஆண்கள் பெறுங்கள்விக்கும் பெண்கள் பெறுக்கல்விக்கும் ஒரு சிறிதும் பேதமில்லாமல் இருப்பது வருந்தத் தக்கது. தையல் பாடம் ஒன்றுதான் பெண்களுக்குச் சிறப்பாகத் கற்பிக்கப்படுகிறது. ‘வீட்டுப்பணி’ என்ற பாடமை பெண்களுக்குக் கட்டாயபாடமாகப் படிப்பிக்கப்படுவதில்லை. பெண்களும் ஆண்களும் சிலகாலம் கூட்டுக்கல்வி கறகலாம். வயசு வாந்தவுடன் இருபாலார்க்கும் ஏற்றகல்வி கற்பிக்கப்படவேண்டும்.

வேலையில்லாக் கண்டம்

எவ்வகையான உயர்தரக் கல்வி கற்ற போதிலும் பெண்கள், உபாத்திமைத் தொழிலிலும், வைத்தியத் தொழிலிலுமே ஈடுபடுகின்றனர். உபாத்திமைத் தொழிலிற் பயிற்சி பெற்றவர்கள் தொகை நாளுக்குநாள் அதிகப்பட்டு வருகின்றமையால், அத்தொழிலில் வேலையில்லாதிருப்பவர்களும் அதிகப்படுகின்றனர். ஆண்கள் வேலையின்றிக் கஷ்டப்பட்டுவதுபோலப் பெண்களும் கஷ்டப்பட்டுகின்றகாலம் வந்துவிடத்து. ஆகையால் பெண்கள் துவாழ்வுக்கேற்றகல்வி கற்பித்து அவர்களைச் சிறக்கச் செய்வது அரசினரதும் தலைவர்களதும் கடமையாகும்.

“தாத்தாவின் தெப்பொங்கல்”

மாமி தந்த புக்கையால் வயிறு கன்றுக நிரம்பி விட்டது. நித்திரையும், திமிரும் அயரவா! என்று என்ன அழைத்தன. அம்மா அறிந்தால் அடிப்பா என்பதும் எனக்குத் தெரியும். இருந்தும், ஓர் மூலையிற் படுத்தேன். “சமுகேசரி ஆண்டுமடல்” என கைக்கெட்டியது. அதை விரித்துப் பார்த்தபடியே கெட்க்கேன். ‘‘சீனிக்கட்டாடு’’ என்னும் விஷயத்தை அதிற் கண்ணுற்றேன். உடனே ஆவலோடு அவ்விஷயத்தைப் படிக்க்க தொடர்கினேன். அப்படா, நான் களைத்த களைப்புக்கோர் அளவின்று, எனதாக்கை இதைக்கண்ண எனக்குத் பித்தம் பிடித்திருக்குமோ வெனப் பயமுற்றேன். கானே என்னையறியாமலே களைத்தபடியே இருக்கேன். சிரித் சிரிப் பிலே புக்கையெல்லாம் ஒரு பக்கம் போய்சிட்டது.

“என்ன! ‘சயா’ என்பவருக்கு இவ்வளவு புத்தி நடைபாரா? மிக எளிய நடையிலே பூத்தும் இக்கதைக்கு இவ்வளவு ‘மான்சா’யிருக்கிறதே!” என்று எனக்குள் வேபே கதைக்கந் தொடங்கினேன். இவ்வாறு ஒவ்வொரு விஷயமாகப் பார்த்துக்கொண்டு சென்றேன். தாத்தாவினதும் பாட்டியினதும் புக்கைப்படங்களை ஒரு பக்கத்திற் கண்ணுற்றேன். அவைகளைப் பார்க்க ஸ்லவ் “ஜோரா” பிருந்து, ‘‘தாத்தா’’ எப்படிப் பொருக்கற் பன்றிகளையக் கொண்டாடினார்க்கும், என்று யோசித்தேன். நித்திரையானதுதான் எனக்குத் தெரியும். நித்திரையில் ஓர் பயங்கர கணவு கண்டேன்.

அக்கனவிலே, நான் “தாத்தா”வின் வீட்டிற்குச் சென்று அவருடைய பொங்கற் கொண்டாட்டத்தைக் கண்டேன். ‘‘தாத்தா’’ மூலம் பாட்டியும் என்னைக் கண்டு கோள்ளாதவாறு ஜிரிட்த்திலே மறைந்திருக்கேன். கோலும் போட்டுக் கும்பம் முதல்லனவை வைக்கப்பட்டிருந்தன. குடுவைப்பாரைன்மொன்று அடுப்பிரீஸ்றப்பட்டிருந்தது. ‘‘தாத்தா’’ கல்லமாதிரியாகக் காரியங்களை நடத்தி னார். ‘‘பாட்டி’’ யோ எனின தொழில்களைப் பார்த்து வந்தா. ‘‘தாத்தா’’ ‘‘பாட்டி’’ கிடையில் இருந்து ஜிக்கிப்பத்தை என்னென்றியம்புவது. ‘‘தாத்தா’’ பாட்டியை “இஞ்சுரும்” என்ற பொழுது உண்மையாகவே எனக்குள் ஆணங்கத் தான்டவமாயிற்று.

இடையிடையே “தாத்தா” புதிதாக விவாக்கு செய்த கணவளைப்போன்று, சில்லரைப் பகிடிக்க கூறும் “பாட்டி” மீது விட்டுக் கொள்வார். அவைகளைக் கேட்ட “பாட்டி” தனது பொக்குவரயாலே குறும்பாகச் சிரித்தா. பொங்களை ஆரம்பிக்கும்போது பட்டாஸ் கொழுத் துப்படி ‘‘தாத்தா’’ ‘‘பாட்டி’’ யைக் கேட்டார். ‘‘பாட்டி’’ அவ்வாறே கொழுத்தி விட்டுக் கூன்று முதலை வளைத்து, வளைத்து ஓடியுடைய பார்க்க எனக்குச் சிரிப்பு அடக்க முடியாமல் போய்று. ‘‘கனுவிற்’’ சிரித் துப்பக் கூடத் தோன்றுகின்றது. இவைகளைப் பார்த்தும்

இன்பருள ஆடையழுக் கீழும்எமக் கண்ணல்சுக்கத், அம்புரமாம் ஆடை அளிப்படே பைங்களியே.

தமிழ் மஞ்சரி

(முதலாம் பாகம்)

[வித்தியாசாலைகளின் உபயோகத்திற்குரிய தெனப் புரிசா புத்தக சபையார்ல் 3-3-36 ல் அங்கீர்க்கப்பட்டது]

இந்நால் செய்யுட்டாக ம் வசனபாகமேன இரு பகுதிகளாக வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. செய்யுட்பாகத்தில் தேசாமிழானம் பாக்காமிழானம் இலக்கியக்கவை சோல்லிற்பத்தி நீதி என்னுமிவற்றை விளக்கக்கூடிய இனிமையான செய்யுள்கள் தொகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. வசனபாகத்தில் தெளிவான நடையில் இதற்காக எழுதப்பட்ட சிறந்து உரைநடைப் பாடங்கள் பதினைந்து சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இந்நால் ஆறும் வகுப்புக்குரிய இலக்கியபாடமாகப் பல பாடசாலைகளில் உபயோகித்து வருகிறார்கள்.

விலை சதம் 50

தனலக்குமி புத்தகசாலை, சன்னகுக்ம்.

எனக்குத் “தாத்தா” வின் முன் சமுகங்கிக் கூடிய வில்லை. “தாத்தா” வின் தொழுவத்தில் ஓர் பசு நிற பயதுபுக் கண்டேன். புக்கைக்கு மாட்டு(பசு) ப்பால் விடத் “தாத்தா” உத்தேசித்தார், புக்கைக்குப் பால் விடும் நேருமாயது. “தாத்தா” . “பாட்டி” யைப் பசுவில் பால் கறந்து வரும்படி, கூறினார். அவர் அடுப்புக் கெரித்துக் கொண்டிருந்தார். “தாத்தா” வகுக்கு வைக்கற் பேர் போன்ற அடர்ந்த நரைத்தாடி இருந்தது. இடையிடையே கறுதி வந்து “தாத்தா”வை வெருட்டுவிடும்.

“பாட்டி” நல்ல மாதிரியாகக் கீர்த்தி கீர்த்தி என்று பால் கறந்த சதம் எனக்குக் கேட்டது. இதற்கிடையிற் “தாத்தா” ஓர் கப்பல் வெடி யை அடுப்பன்னையில் நிறு கொழுத்தினார். அது “பாடர்...” என்று ஓர் சத்தத்தைத் தீர்ந்தது. பாவம், பாட்டியின் மேல் மாடு தொங்கி விழுந்தது. உடனே ஐ யீயா! இஞ்சரும்..... என்று கதறித் “தாத்தா” வைக்க கூப்பிட்டா. “தாத்தா” வகுக்கு இடைக் கேட்டதும் பழைய கிறுதி வந்து விட்டது. உடனே “தாத்தா” அடுப்பன்னையில் விழுந்தார். தாடியில் ஒரு மயிரும் எனக்குத் தென்படவே யில்லை.

எனக்கோ முளிகாட்டம் பிடித்துவிட்டது. “பாட்டி” யைப் பார்த்து (பாவம்), வயிற்றைப் பற்றி பெரியத் தொடங்கிறது. உடனே கோ!..... வென்றல்லினேன். அம்மா அருகில் வந்தா. அடி விழுந்ததுதான் தெரியும். பின்னர் நான் கண்ட கனவைத் தாத்தாவிடம் தெரிவிக் கூச் சென்றேன். “தாத்தா” இதை மற்றப் பேரண், பேத்துக்கும் தெரிவிக்கப் போவதாக சொன்னார். அதற்காக நான் மிகவுஞ் சுக்தோஷப்பட்டுடேன்.

சி. அரசாந்தினாம் (180)

கல்வி-37

(தமிழாசிரியர், திரு. கா. இளையதம்பி அவர்கள்)

இக்காலத்திலே தமிழ்க்கலாசாலைக்குரிய பாடத்திட்டத்திலே முதன்மைபெற்று விளங்கும் பாடங்களுள்ளே சரித்திரபாடம் மிக விசிட்டமுடையதாகக் கொள்ளப்படுகின்றது. சென்ற சில காலமாக வழங்கிவந்த பாடத்திட்டத்திலே பூமிசால்திரம் அல்லது சரித்திர மென்றிருந்தால் ஆசிரியர்கள் பூமிசால்திர பாடத்தைக் கவனித்ததுபோலச் சரித்திரபாடத்தைக் கவனித்தார்கள். சரித்திரபாடம் கணிஷ்ட ஜீயேஷ்ட வகுப்புக்களிலேயே கற்கப்பட்டு வந்தது. கீழ்த்தரங்களிலே அது கவனிக்கப்படவில்லை. இதால், சரித்திரபாடப் புத்தகங்கள் பாடசாலைகளிலிடம் பெறவில்லை. இதனைக் கண்ட வித்தியாதிகாரி இரண்டாந்தரங் தொடக்கமாகப் பூமிசால்திரமும் சரித்திரமுங் கற்பிக்கப்படுத்தறுகிற வோழுங்கைத் திட்டம் பண்ணிச் சுற்றுநிருபம் விடுத்தனர்.

அச்சுற்று நிருபம்: “சரித்திர நூல்களிற் கூறப்படும் மாந்தரைப் பற்றிச் சாதாரணமான கதைகள்” (வாசினைப் பாடத்தோடு சேர்க்க வேண்டும்) என்று கூறியதால் சரித்திரகதாவாசகங்கள் அச்சுக்கூடங்கோறுக் கோன்றன. கொழும்பு வடபகுதித் தமிழாசிரியர் சங்கங்கூடிச் “சரித்திரபாட விஷயவிரிவு” ஒன்று வெளியிட்டனர். அவர்களுடைய வெளியிட்டிலே இரண்டாந்தரத்திலே (1) பூர்வ கால வேட்டைக் காரரின் சீவியம், வீடு, ஊண், ஆயுதம் முதலியனவும் கற்காலமாந்தரும், (2) இக்கால இடையரில் நாடோடிகள், கூடாரவாசிகள், அவரவரின் உணவு, உடையென்பனவும், (4) பூர்வகால இடையரில், கற்கால மக்களின் வீடு முதலியவற்றின் பொது விபரமும், (5) இக்காலக் கமக்காரரின் பிரதான உணவு, அது பயிரிடும் முறை, பூர்வகால வேளாண்மை முறையும் கமவாய்தங்களும் என்பனவும், (6) பூர்வகாலக் கமக்காரரில் வெண்கல ஆயுதகாலத்திற் பயிரிடத் தொடங்கிய முறையைப்பற்றிய இலகுவான விபரமும், ஏகிப்திய கமமுறையும், கமத்தொழிலைப் பற்றிய ஆராய்ச்சியும், பூர்வ இந்திய கமம் என்பனவும் (7) களிமன வேலைக்காரரில் மட்பாண்டங்களும், தண்டசக்க

ரங்கங்கும் சூளையும் என்பனவும் (8) பூர்வ களிமன்வேலைக் காரரில் இலக்கை, இந்தியா, எகிப்து, கிரேத்தா, கிரேக்கையென்னுமிடங்களிலிருந்தோரும் என்பனவும், (9) இக்கால பூர்வ கால நூல்களில் தற்காலத்திலே கடாசி செய்யும் இயந்திரம், கையெழுத்துப் பிரதிகள், இந்திய இலங்கை ஒடுகள், பாபிலோனிய களிமனங்குற் செய்த நூல்கள், எகிப்திய நாணலாற் செய்த நூல்கள் என்பனவும் (10) ஒரு கத்தியின் சரிதம் என்பதில் இலங்கை, இந்தியா, எகிப்து, அசிரியா முதலிய தேசங்களின் கத்திகங்கும் என்பனவும், (11) ஒரு சில்லின் சரிதம் என்பதில் சில்லுக்களும் அவற்றால் நாமடையும் பல நும் எகிப்தின் மர உருளை, பபிலோனிய இந்திய சில வண்டிகளும் வெண்கல இருந்துகூட சில மூலங்களும் என்பனவும், (12) இக்கால முற்கால உறைணிடங்கள் என்பனவும் (13) இக்கால முற்கால உடைகள் என்பதில் பருத்தி, சணல், உட்ரோமம்பட்டு, உடைகளும் கற்காலத்தணிக்கோலையினிடங்கள் என்பனவும் (14) இக்கால முற்கால உடைகள் என்பதில் பருத்தி, சணல், உட்ரோமம்பட்டு, உடைகளும் கற்காலத்தணிக்கோலையினிடங்கள் என்பனவும் கற்பிக்கப்படவில்லை. வேண்டுமென்று ஒழுங்கு செய்தனர்.

வித்தியாதிகாரியின் பாடத்திட்டம் இவ்வளவு விரிவையுங் தந்தது என்பது அவ்வாசிரியர்களின் கருத்தாகும். “பூர்வகாலமொன்றிருந்தது” என்பதை விளக்கலே யிதன் பிரதான நோக்கமாகும் என்றும் அப்பாடத்திட்டத்திலே குறிப்பிட்டிருப்பதினாலே விஷயவிரிவு இப்படியானதென நாம் அனுமானிக்கலாம். எனினும் அதுத்த விதமிலே இதனை யாராய்தல் தகுதியாகுமெனவெண்ணி யிதனை யிவ்வளவில் முடிக்கின்றார்கள். யாழ்ப்பானத் தமிழாசிரியர் சங்கங்கூடிச் சிறையிலே இதனை யாராய்தலுக்கு தகுதியாகுமென்க.

வெளிவந்துவிட்டது!

வெளிவந்துவிட்டது!!

விசாகப்பெருமாளையரவர்கள்
இயற்றிய

யாப்பிலக்கணம்

(திருத்தமான பதிப்பு)

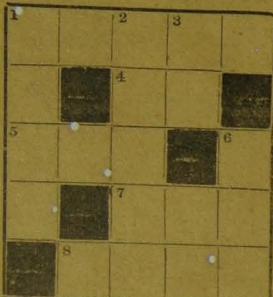
விலை சதம் 35.

தனலக்குமி புத்தகசாலை, சுன்னகம்.

ஆருண கண்ணிர்க்கென அங்கபாங்க மானதையுங், கருத தென்னே குத்தீமொழிப் பைக்கினியே.

இளைஞர் போட்டி 1/39

[முடிவு தேதி 1-2-39]

இட வலம் :

1. சிவன் பெயர்
4. ஊற்
5. ஒரு பெண்ணின் பெயர்
7. கொபம்
8. மயக்கம்

மேல் கீழ் :

1. நூற்றெட்டு பிரபங்கம்
2. ஓர் விலை
3. மகன் மனைவி
6. ஓர் படைக்கலம்.

போட்டி ஆசிரியரின் தீர்ப்புக்குக் கட்டுப்படுகிறேன்.
பெயர் அங்கத்தவர் நம்பர்
சிலாசம்

நிபந்தனைகள்

1. 'சமுகேசரி' இளைஞர் சங்க அங்கத்தவர்கள் மாத்திரமே போட்டியிற் கூக்குப்பகலானால்.
2. ஒருவர் எக்டைன் விலைடைனாலும் அனுப்பலாம், ஆனால் ஒவ்வொன்றும் அச்சக் கூபுணிலேயே இருக்கவேண்டும்.
3. விலைடைனாலாம் "இளைஞர்போட்டி 1/39, சமுகேசரி காரியாலயம், ஒன்றுக்கால்" என்று விலாசமிடப்பட்டு 1-2-39 புதன்திடம் மாலை 3 மணிக்குமுன் காரியாலயத்தைச் சேரவேண்டும்.
4. காரியால விலைடைனாலுப்பியகர்களில் முகவர்வாதாய்க் கொரியப்பெறக்கு முதற் பரிசு ரூபா 3-ம், இரண்டால் தாஞ்சுக்கு இரண்டாம் பரிசு ரூபா 1-ம் கொடுக்கும்.
5. போட்டியாசிரியரின் தீர்ப்பே முடிவானது.

தாந்தா.

அறிவிப்பு

இளைஞர் போட்டியிற் கலந்துகொள்வதற்கு 'சமுகேசரி' இளைஞர் சங்க அங்கத்தவர்கள் தங்கள் சந்தா வைப் புதப்பித்துக்கொள்ளவேண்டும்.

உன்னமல் ஒன்றிரண்டென் ரேராமல் வீட்டுக்கூரி, சொன்னுன் வரவும்வகை சொல்லாய்ச் செங்கினியே.

தன் தொழிலே தனக்குக்கந்தது

[இதில்வரும் பெயர்கள் எவ்வளவும் குறிப்பனவல்ல]

(S. ஆறுமுகம், கொக்கிளாய்)

முன்னேரு காலத்திலே ஒரு கிராமத்திலே வேலா யுதர் என்னுமொரு பெரியாருக்குக் காமாட்சி என்னும் ஒரு மங்கை வயிற்றில் ஒரு சம்புத்திரர் அவதரித்தார். அப்புத்திரருக்குக் குமாரசுவாமி என்னும் நாமம் சூட்டப்பட்டது. அவர் தனது ஜூந்தாம் வயகிலே கல்வி கற்கக் கொட்டக் கூங்கிலம், துபிழ் என்னும் இருபாலை யிலும் தனக்கு ஒப்பாரிலராகினார். ஆனால் அவரின் துரத்திட்டத்தினாலோ வல்லதிட்டத்தினாலோ தெரியாது தனது பதினாலம் பராயத்திற் பெற்றேரூ இழங்க விட்டார். பெற்ற இரு ரை இதிலே இழங்க போதிலும் தனது, கல்வியை சிறுதாது ஒரு பாதிரியாரின் உதவியினால் படித்துத் தனது இருபுக்குத் தூம் ஒரு பராயத்தில் ஒரு உபதேசியர் உத்தியோகம் வகித்தார். அந்தப் பாதிரியர் செய்த பேருதானியை மற்ற வாது தன் சமயத்தைவிட்டுப் புரட்டஸ்ராணிக்க மத்திற்கிற சேர்ந்து ஆசிரியாதம் என்னும் மறுநாம மும் தரித்துத் தன் உத்தியோகத்தை மனமுங்குத்து ஆற்றிவந்தார். பெயருக்கேற்ற குணமும், அனுத்திற்கேற்ற அழகும் உடையவர். அவர் சில வருஷங்களின் பின் ஒரு மங்கை நல்லாளை விவாகம் செய்து கொண்டார்

அவருக்கு அம் மங்கை வயிற்றில் இரு ஆண்குழஞ்சைகள் பிறந்தனர். ஆசிரியாதம் அப்பின்லோகளை மிக்க அன்போடும் வள்ளுத்துவங்கார். அப்பின்லோகளில் மூத்தவருக்கும் உபதேசியர் உத்தியோகமே சிறந்த தென்று கிணாத்துப் படிப்பித்து வங்கார். இளையவரோ படிப்பிற் கவனமற்றுக் கொட்டப், கமம் முறையை தொழிலில் விருப்பமுட்டையரானார். ஒவ்வொருவரினும் இஷ்டப்படியே உபதேசியரும் விட்டுவிட்டார். இளையவருக்குக் கொஞ்சம் மாடுகளையும் வரங்கிக் கொடுத்துத் தோட்டம் செய்வதற்கேற்ற நிலுமும் வாங்கிக் கொடுத்தார். முத்தவர் தன் தகப்பினைப்போலவே நன்றாய் படித்து உபதேசியர் உத்தியோகம் வகித்துத்துக் கொண்டார். இருவரும் தத்தம் தொழிலிற் சிறந்து விளங்குவதைக் கண்ட பெற்றார் மகிழ்வற்றனர்.

சுகோதரர்கள் இருவரும் வெவ்வேறு துறைகளிலி ரங்கினாலும் உயிருமட்டும் போல் ஒற்றுமையை வாழ்க்கனர். தாய் தங்கையர் இறந்தபின்னும் சிலகாலம் இருவரும் பிரமசரகிளாய்க் காய் தங்கையர் வீட்டிலேயே வகித்து வங்கார். முத்தவர் (உபதேசியார்) அர்தோருக் கிரித்து நல்லுபதேசம் செய்துவர, இளையவர் தான் செய்யவேண்டிய தோட்டவேலைகளைக் கெய்வதோடு கணமயலும் கெய்யவேண்டியவரானார். இவ்வித கல்பங்களை

போட்டோக்காரன்

(தன் மகவைத் தாய் வியந்து புகழ்தல்)

என்னடி செய்வேன்—பாப்பா

எல்லோரும் விதம் விதம்

சொன்னால், தனிகான்—பாப்பா,

சொல்ளதைத் தள்ளுவேன்?

குழுள்தற்கு காதே அறந்துவிடும்
அமுத்திமுள் குத்துமே ஒழிசத்துக்கை
கொழுஞ்சிவப்பு மேனிக்கு அணிகறுப்பே
விழுப்புமடி சண்டைதான், சட்டை ஏன்
திற்றிவிடும், கன்னில் மையிடாதே
நாற்றவாயின் எச்சிலால் முத்தமிடேல்
கூற்றுவரே திருடர் நகைவேண்டாம்
மாற்றிவிடும் முகத்தை, நெய்தடவேல்
விளக்கெண்ணைய் அருந்தேல், வியாதிவரும்
கொலுசுகள் வேண்டாம் கால்கணக்கும்
வலிக்கும்உடம்பு அடிக்கடி தூக்காதே
துளங்கிஆடும் மயிரைப் பின்னினிடேல்
மொட்டையாக்கும் குல்லா தலைக்கெதற்கு
பட்டுமேனி, புவுர் பூசுவதேன்
பெட்டியில்போல் அடைப்பதேன், உலாத்திவா
திட்டிபடும், வெளியில் கொண்டுபோகேல்

பிறந்தநாள் மேனியாய்க் கூடகிறோய்நீ, சோம்புகிறேன் ஓனாரூஷமா
சிறந்தபடம் பிடிக்கிறேன் நிறுத்தத்திரே என்கிறுனே போட்டோக்காரன்.

— சோக்கன்

என்கிறுள் அத்தை
என்கிறூர் அப்பா
என்கிறுன் வண்ணுன்
என்கிறுனே வேலைக்காரன்.

என்கிறுன் அண்ணு
என்கிறுள் பாட்டி
என்கிறுன் மாமா
என்கிறுளே வெற்றிலைக்காரி.
என்கிறூர் வைத்தியர்
என்கிறுன் குமாஸ்தா
என்கிறூர் தாத்தா
என்கிறுனே தபாற்காரன்.

என்கிறுள் அக்கா
என்கிறூர் மாமி
என்கிறுள் சித்தி
என்கிறுளே தயிர்க்காரி.

சோம்புகிறேன் ஓனாரூஷமா
என்கிறுனே போட்டோக்காரன்.

அனுபவிக்கும் நேரங்களிற் சில வேளை “நானும் படித் தேனில்லையே, படித்திருந்தால் அன்னாரைப்போற் திரி யலாமே” என்றும் என்னிக்கொள்ளுவார். என்னியும் என் செய்வது. பாவும்!

இருந்தாப்போலிருந்து ஒருநாள் ஒரு முட்டாள் தனமான யோசனை இளையவருக்கு உதித்தது. அன்று பின்னேரம் தழையப்போர்த்து “அண்ணே, கடனைப் போதும் பாடுபட்டுத் தோட்டவேலையும் செல்து சமையலும் செய்கிறேன். கீழாத்திரம் சுகமாக ஊருக்குள் உலாத்திட்டுச் சாப்பிட்டுக்கொண்டு திரிகிறும். இனி

மேல் நான் உபதேசம் செய்கிறேன். நீ இவைகளைச் செய்” என்று சொன்னார். முத்தவருக்கு இக்கதை கண்ததில் அதைக்காற்போலிருந்தது. ஆயினும் படித் தவரவ்வார? கோபத்தை அடக்கிக்கொண்டு “தம்பி, நீ என் வருந்துகிறோய்? நீ விசும்பியப்படியே மற்றமாகம் தொடக்கம் எனவேலையைப்பார். நான் உன் வேலையைப் பார்க்கிறேன்” என்று ஆசாராய்க் கொள்ளார். அன்று “மார்ச்சு” மாசம் 30-ந் திங்கி அடுத்தநாள்விட்ட டெட்க்காளர் இளையர் உபதேசியாகப் போகின்றார். பாருக்கள் விடோத்தை! (தொடரும்)

ஊருமிலார் பேருமிலார் உற்றூர்பெற் றுருடனே, யாருமிலார் என்னை அறிவாரோ பைங்களியே.

நான் எவ்வாறு எனது விடுதலை நாட்களைக் கழித்தேன்

—

வ. கு.

அநேக நாட்களாக யான் சுற்றுப்பிரயாணன்று செய்து கண்டியிலுள்ள இயற்கைக் காட்சிகளையும், செயற் கையாய் உண்டாக்கப்பட்ட கொழும்புத் துறைமுகத்தையும் பார்வையிடவேண்டுமென்ற விருப்பம் என்னைத்தக் கோள்ளொகொண்டது. ஈற்றில் இக்காட்சிகளையெல்லாம் சென்று பார்வையிட ஓர் பொன்போன்ற சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டது.

சென்ற மாதம் எனது பிரயாணத்தைத் தொடக்கியதும் யானஸ்டைந் குவிக்கோ அளவின்று. காலை 6-இட மனியாவில் யான் யாழ்ப்பரணப் புகரைத் திலையத்தில் வண்டியேறிப் புறப்பட்டேன். மேற்படி ஸ்தானத்தை விட்டகன்றும், பகலவுனும் குணத்திசைத் தோன்றித் தனது வெள்ளிக் கதிர்களை உலகிற் களித்துச் சிறப்பித்தான். ரயில் வண்டியில் பிரயாணம் பண்ணும்போது எனது மந்தியானப் போசனத்திற்காக அப்பழும், தயிரும் கெண்டு செல்ல மேன். அதுரதபுரத்தைச் சமீபித்தும் இராப்போசனத்துக்குரிப் வழிவகைகளைத் தேடிக்கொண்டேன். (இவ்விடத்தின் சிறப்பைப் பற்றி அன்பர் ஒருவர் முன்னமே குறிப்பிட்டுள்ளார். ஒரு ஸ்ரேசனிலிருந்து இன்னெனு ஸ்ரேசனுக்கருகே மிருக்கின்றகாடு-ளே போன்று; பழை ஸ்ரேசன் தொடக்கம் பொல்காவலை வரைக்கும் பச்சைப்பக்கெலென்ற காட்டுமரங்கள் ஒரேதோர்ச்சியாக வானளாவி வளர்க்கிறுக்கின்றன. “அடம்பன் கொடியும் திரண்டால் மிடுக்கென்பது” பழமோழி; அஃதே போன்று அவைகளும் பின்னிப் பினங்கி மிடுக்குற்றிருக்கனவெனின் யாதும் மிகையாகாது. இவ்வாப்பக்கி பொருந்திய காடுகளுக்குள்ளே அனேக விருக்கங்கள்; சிறப்பாக எருமைக்கடாக்களையும், ஒரு கொம்பரிலிருந்து இன்னெனு கொம்பருக்குத் தாவிப் பாயும் குங்குசுக்கட்டங்களையும், காம் தேனுக்களே போன்று பசுவினங்களையும் கண்டேன். எனது பிரயாணத்தை யான் பகற்காலத்திலே வைத்துக் கொண்டபடியினாற்றுன் இவைகளையெல்லாம் கண்ணார்க்கண்டு இன்புறவுத்தாக் சந்தர்ப்பம் வர்யந்தது. இவ்வகையான விகேந்தக் காட்சிகளையெல்லாம் தரிசித்தபின் யான் பொல்காவலையில் இறங்கினேன். அப்பால் எனது மாமனு (Uncle) இருக்குமிடத்தையடைந்து அவருடன் இருங்க்கள் தங்கினேன்.

இருங்களும் சமீந்தபின் பிற்பகல் 1 மனியாவில் இருவேழும் கொழும்பு நகருக்குச் செல்லப் புறப்பட்டோம். அவ்வழியே செல்லும்போது வறியோரை வரவேற்று வரையாது வழங்கும் வள்ளல்களே போன்று, தத்தம் பாலப் பருவக்கந்தகளையெல்லாம் வெளியே யெறிந்து, தலை நிமிர்த்தி நிற்கும் செங்கெந்தப்பயிர்களையுடைய களனிகளையன்றி வேறொவைக்கையான விருத்சங்களையும் யாம் காணப் பெற்றிலேம். அப்பால் மந்தாளையை

ஊரைப்பாராமல்ஸனக் குள்ளகத்து நாயகனுர், சீரைப்பார்த் தாற்கருணை செய்வாரோ பைங்கிவியே.

யடைக்கோம். எல்லாவிடக்களையும் நன்றாய்விந்த மாமானார் என்னையோர் டிராம் காரில் (Tram Car) ஏற்றிக் கொழும்புக் குறைமுகத்திற்கு அழைத்துக் கென்றார். அங்கே பர்ந்த சமூத்திரத்தினிடையே நிற்கும் நீராவிக்கப்பலையும், அங்கிளனிக்கு ஆயுதங்கள் தூங்கி அணி வருத்து நிற்கும் யுத்த வீரர்களையும்; அதற்குரிய கப்பலையும், (Man-of-war) துறைமுகத்தையும் உற்றுனோக்கினேன். இவைகளை யெல்லாம் பார்த்து இறம்புதெய்திய பின்னர் மாநகரிலே யுள்ள பண்டகசலைகளையும், பெரிய கடைகளைக் காட்டிலும் சதமானங்கு பெரியதானதும், சிறப்பு வழங்குதலும், கண்ணாற் றரிசிக்க இயலாத்துமான பிரம்மாண்டமான பெரிய கொம்பனிகளையும், மேல்மாடுகளைக்கொண்டு விளங்குகின்ற இல்லங்களையும், தலைமைத் தபாற்கங்கீட்டுரையும். நுற்றக்கணக்கானவர்கள் வீற்றிருந்து கடமைப்பக்கும் லிக்கிரக்கோ யுடைத்தாயதும், திரு. ரெபிபிசன்துரை, அவர்களைத் தலைமையாகக் கொண்டது மான் வித்தியாகக்கொண்டையரையும் (Education Office) கண்ணாறக் கண்டு மகிழ்ந்தேன்.

இவைகளையெல்லாம் கண்டு நமது மணி கொள்ளீரான கொண்டதற்காகுத்தாற்போல் நமது பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபதியத்தார்; இலங்கை நாட்ராசியலை நாடாத்துவதற்கும் பொது ஜனங்களாற் றெரிவு செய்யப்பட்டு. அனுப்பப்படும் பிரதிநிதிகள் (Representatives) குழுமுமிடமாகிய அரசாங்கசபைக் கட்டிடத்தை (Council Chamber) யண்ட்டோம். உள் ஏயைதும் எனக்கு ஒரே கடுக்கம். இது தானு ‘இந்திரேலாகம்’ என்னும் வினாக்களை நமது மயமானிடம் புகுத்தினேன். என்னுப்போட்டால், என்னு விளாவிடமில்லாத ஒரேசனத்திராள். எல்லோரும் கூடி ஒருவட்டமேசை மகாநாடு கூடியிருந்தார்கள்போது ரேன்றியது. இவர்கள் எல்லோரின் முன்பாக ஒருவர் கொலுவிற்றிருக்கிறார். மாமனு, அஹ்தான் யாழ்ப்பாணத்தில்-ஊர்கவற்றையறைப்பகுதிப் பிரதிநிதிகள்பேர்க்கர் (Speaker) என்றார். அவைப்பற்றி இரண்டொருவரத்தை கூருமல் அப்பாற் செல்லமென்ற ஒருப்படாதாம். ஆலைவரவர்கள், மிகவும் கம்பிரீமிகக் கொலுவிற்றிருந்து தமது ஆஞ்சாக்கரத்தை பாவரிடமும் பிரயோகித்துத் தமது கடமையை மிகவும் திறமைபுடன் ஆற்றினார். அவருடைய நுதிலின் கண்ணே விளங்கிய திலத்மானது அவரோர் புத்துணர்ச்சியோடு வீற்றிருக்கின்றாரேனக் காட்டியது. ‘அகத்தினமுகு, முகத்திற் றெரியும்’ என்பது பழமோழி. நமது யாழ்ப்பாணத்தின் முதற்றைவர் சேர். W. துரைசவாமியவர்கள். இலங்கதுவீபம் முழுவத் ந்துமேர் சிறந்த தலைவராய் விளங்குகின்றாரேன யாழ்ப்பாணவாகிகளாகிய நாம் பெருமையைத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

பின்னர் அநேக கிளப்புக்களை (Hotels) யெல்லாம் தரிசனஞ் செய்துகொண்டு பிற்பகல் 6 மணியால் காலைமுக்களை மைதானத்தை (Galle Face) அடைந்து பல துரைமக்களின் களியாட்டங்களைக் கண்ணுற்று, குமது தேசாதிபதி சேர். அன்றை கால்டிக் கோட் வாசன் செய்யும் இல்லத்தையும் பராவையிட்டோம். அதைப்பற்றிக் கூற ஆயிரக் கணினுடைய

மாண்டவன் மீண்டான்

[வ. நடாசா]

“ஓயோடு... ஆச்சியாலு...” என்று குழிக்கொண்டு வந்த மங்களம், கமலத்தைக் கட்டிப்பிடித்துக் கொள்ளுகிறார்; ஒப்பாரி சொல்லி மாரடித்துக் கொள்ளுகிறார். அக்கம் பக்கத்தவர்களும் சூழ்ந்து கொள்ளுகிறார்கள். வரவரத் துக்கமும் ஆத்திரமும் பொங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. விஷயத்தைத் தெளிவற அறியாமலே ஒருவரை ஒருவர் கட்டிப்பிடித்துக் கொண்டு குழந்த தொடங்கிட்டார்கள்.

ஆறுதல் தேறுதல் மொழிகளைக் கூறி ஒப்பாரியை அடக்கிக் கொள்கின்றனர். இப்பொழுதுதான் இவர்களுக்கு விஷயம் வெளியாகிறது. ‘தம்பி கிணற்றினுள் விழுந்து விட்டான்.’ என்று பெருமுச்சுடன் சொன்னால் மங்களம்.

குரியன் அஸ்தமித்துச் சிறிதுநேரம் சென்றது. குமமலான், இருட்டு. விளக்குகளைக் கட்டிக் கிணற்றிலிருக்கினர். சுழியோடக்கூடிய வீரரெல்லாரும் குதித்தனர் கிணற்றினுள். கூடியவரை முயற்சிசெய்து, தேடிக்கொண்டே மிருக்கிறார்கள். அவர்கள் முயற்சிகைகூடவில்லை.

ஆகிசேஞ்சனும் முடியாது. அவ்விடத்தினின்றம் புறப்பட்டு இரு மணிப்பில் எனது மாமனுடுடன் பொல்காவலைக்குத் திரும்பினேன். அங்கே அவருடன் இருநாட்கள்வரையிற் ரங்கினேன்.

அவ்விடத்திலே இந்காட்களை ஆடப்பரமாகக் கழித்து இட்டு இயற்கைக் காட்கிகளைத் தண்ணுற்ற மகிழ்வடைவதன் பொருட்டாக அவ்விடமிருந்து கண்டிக்குப் புறப்பட்டேன். கண்டிக்குச் செல்லும் வண்ணித்தொடரைக்கவனித்தால், அப்புக்கவண்டி அனேக தான் ஆகிகளையும், வாய்க்கால் வழிகளையும், மேடு பள்ளங்களையும், பாலங்களையும், மலைக்குதைகளையும், ஆங்காங்கே மினிரும் இயற்கை வனப்புக்களையும், நப்பர்த்தோட்டங்களையும், தேயிலைத்தோட்டங்களையும் கடக்கு சென்றது. இவைகளையெல்லாம் தாண்டிக் கண்டி நகரை அடைக்கொடுத்து எனது மாமனுரட்டன் என்னிக் கேர்த்துவிட்டுத் தான் பொல்காவலைக்குத் திரும்பி விட்டார். கண்டியிலே யான் பத்தாங்கள் வரை தங்கியிருந்தேன். அங்கே நின்றாலத்திலே பேராதனைக் கோட்டை தோட்டத்தையும், (Peradeniya Garden) கண்டி வாயியையும், (Kandy Lake) புத்தகோவிலை யும், கோலைக்காட்சி முதலியவகையும், சுற்றுக்கிராமம் யான் பார்வைசிட்டபின் பிற்பகல் 6-30 மணிகளையும் யான் புகைவண்டிப் பிரயாணத்தைத் தொடர்ந்து நடாத்தி இல்லம் வந்து சேங்கேதன். சேங்கத்தின் மூன்று நாட்கள் வீட்டிலே தங்கியின் யான் கல்லூரிக்குச் சென்றேன்.

என்று விடியும் இறைவாவோ என்றேன்று, நின்ற நிலையெல்லாம் நிகழ்ந்தாய்ச் செய்கின்றேயே.

சனங்களின் கூட்டம் அதிகரிக்கத் தொடங்கிவிட்டது. ‘ஆங்கந் தன் மாண்டான்’ என்ற கதை பரம்ப ஆரம்பித்து விட்டது வீடு துக்கசாகரத்திலே மூழிக்க கொண்டேயிருக்கிறது.

‘சமிக்கிளை’ எறிக்தான் ஓடோடியும் வந்தான் ஒருவன். அவன் தன் கண்களை நம்பவே மில்லை. தன்னைத்தானே மறந்து விடுகிறன். மதிமங்கப் பெற்று மூர்ச்சையடைந்து விழுந்து விடுகிறன் அவன்; கண்களைத் திறந்தான்; எதிரே சனங்கள் கும்பலாயிருப்பதைக் கண்டான். ஆச்சரியமும் திகைப்பும் அவனை வருத்தின.

மகன் இறந்ததனால் உண்டான துன் பத்துடனே அவனண்டைவந்தான் மங்களம். அவள் கவனம் முழுவதும் அவன்மேலே சென்றது. “அடே தம்பீஇ... என்று சொல்லிக்கொண்டு அவன்மேலே விழுந்து விட்டாள் மங்களம். இப்பொழுது இவன் பிரக்ஞையற்றுக்கூடிருள்.

மூர்ச்சையுற்றிருந்த அவன் எழுந்தான்; “அம்மா! அம்மா!!” என்று மங்களத்தைக் கூப்பிட்டான். இதைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த எல்லோரும் அவனைக் கூர்ந்து நோக்கினர். கனவன்று கூடச் சிலர் நினைத்து விட்டார்கள். அவர்கள் கண்கள் அவர்களுக்கு உறுதி கூறவில்லை. “கிணற்றில் விழுந்து மாண்ட ஆங்கந்தன் எப்படி மீண்டான்?” என்று ஆச்சரியப்பட்டனர் எல்லோரும். கனவல்ல, நன்றான் என அறிந்தும் அவர்கள் புட்ட சந்தோஷத்திற்கு அளவில்லை.

“நந்தி பார்த்துவிட்டு வந்தேன். நேரமும் கொஞ்சம் சென்று விட்டதுதான். எங்கள் விட்டுப் படலையிடுவில்லை வந்தது வராதது முன் னே ‘சமிக்கிளை’ ப் போர்டுவிட்டு ஓடி வந்தேன்.... என்று சொன்னான் ஆங்கந்தன்.

“கிணற்றில் ஒரு சுத்தம் கேட்டது. நான் ஓடோடியும் வந்தேன். ‘அண்ணோ கிணற்றுவன் விழுந்து விட்டார்’ என்று கமலம் சொன்னான். இவ்வளவுதான் நடந்தது” என்று பெருமுச்சடன் முடித்தாள் மங்களம்.

“நேற்று சோற்றுக்குக்கறி கூடாதேன்று கோபித்து, கோப்பையையும் அடித்துடைத்து விட்டு, ‘இனி இப்படியானால் கிணற்றினுள் விழுந்து விடுவேன்’ என்று அண்ணோ சொன்னார். அவர்தான் விழுந்திருப்பாரென்று நான் நினைத்தேன்” என்றார். கமலம். கிணற்றினுள் விழுந்தது தேங்காய் என்று அறிந்தும் அங்கு கூடி நின்றவர்கள், சிரித்துச் சிரித்து வயிற்றைப் புண்ணக்கூடிக் கொண்டார்கள். இன்னும் இவர்கள் சிரிப்பு ஏய்ந்த பாடல்லை.

‘ஈழகேசரி’ இளைஞர் சங்கம்

அன்புள்ள பேரன் பேத்திகளே !

புதிதாகப் பிறந்த 1939 ம் வருடத்திலே உங்களுக்கெல்லாம் வைம் வைமான விஷயங்கள் எதிர்பார்த்திருக்கின்றன என்று முன்னொரு தடவை சான் உங்களுக்குச் சொன்னேன்ல்லவா? எங்கள் சங்கம் முன்னேற்றமயை வதற்கும் பலமடைவதற்கும் என் ன வழிவகைகளைக் கையாளலாமென்று நான் இரவுபகலாக யோசித்துக் கொண்டிருந்தேன். எதற்கும் கட்டுறவை மின்சினாது வேலெறுன் ரமில்லை. எமது சங்கத்திலும் ஏற்குறைய இருநாறு அங்கத்தவர்கள் இருக்கிறீர்களே, இந்த இருநாறு பேரும் சேர்ந்து இலங்கை அரசாங்கசபையார் செய்ய முடியாத காரியங்களையும் சாதி த்து விடவா மென்பது எனது துவிவி. நிங்கள் தான் என்ன நினைக்கிறீர்கள்? ஆகையால் அடம்பன் கொடியும் திரண்டால் மிகுக்கு என்பார்களே. அதுபோல கீங்களும் ஒன்று சேர்ந்து உறைக்கவேண்டும். உங்கள் சங்கத்தின் இருநாறு பேர்களில் எத்தனைபேர் மற்றைய அங்கத்தவர்களை அறிந்திருக்கிறீர்கள்? இருநாற்றவரும் ஒரு வரையொருவர் அறிந்திருக்கவேண்டியது அத்தியாவ சியம். இதற்கு வேண்டிய வசதிகள் தாத்தா ஒழுங்கு செப்து தருவார். அதாவது, ஒரு அங்கத்தவர் தனக்கு இன்னொருவரது நட்பு வேண்டுமாயின் சுப்பமாகக் கடித மூலம் பெற்று கீடுவாம் இதற்கு சங்கம் இடங்களைக்கும். தங்த்தாவுக்கு எண்ணாததைத் தெரிவிக்க வேண்டியதுதான் அவர் டடனே உங்கள் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்துவிடுவார். உதாரணமாகக் கொழும்பிலும் ஒரு ஒருவர் கொடுக்கிவிருக்கும் ஒரு அங்கத்தவருக்குக் கடுதாகி போடவேண்டுமானால், அவ்வது வேறு எத்தினசையிலிருக்கும் ஒரு அங்கத்தவருடன் கடிதப் போக்குவரத்து வைத்துக் கொள்ள விரும்பினை உடனே கார்க்கா

வகுகுத் தெரியப்படுத்தவேண்டியது. தாத்தா பத்திரிகை மூலமாகவே பிரசுரித்து அங்கணப்பரைப் பதிலெழுதச் செய்வார். இவ்வக்கள் தமக்கு வேண்டிய விழயங்களில் எழுத்துமூலம் சம்பாவித்துக் கொள்ளலாமல்லவா? இந்த நட்பு காலக்கிரமத்தில் மிகவும் நெருங்கிய பாசுமாக மாறி விடாதா?

இன்னொரு திட்டம் நான் யோசித்திருக்கிறேன். அதாவது வரப்போகும் சித்திரை விடுமுறையின்போது யாழ்ப்பாணத்தில் ஒரு வசதியான இடத்தில் ஏங்கள் சங்கத்தின் மகா னடொன்று கூட்டுவிக்க எனக்கு என்ன முன்டு. அந்த நேரத்தில் னாங்கள் விழாவைச் சிறப்பாக நடத்தவேண்டும். பெரிய மனிதர்கள் சொற்பொறியுகள், விருந்துகள், பேச்சுப்போட்டிகள், வியாசப் போட்டிகள், சங்கிதம் என்ற நல்லாம் நிகழ்ச்சிகள் தயார் செய்யவேண்டும். இதற்கு ஆகவேண்டிய ஒழுங்குச்சளைத் தாத்தா கவனித்துக் கொள்ளுவார். நீங்கள் இம்மாதிரி ஒரு மகா னாடு கூட்டப்படுவதால் உங்களுக்கு எவ்வளவில் நற்பய ஜீக் கொடுக்கக் கூடுமென்று ஒவ்வொருவர் அபிப்பிரா யங்களையும் தாத்தாவுக்குத் தெரியப்படுத்தவேண்டும்.

வேலூர் பக்கத்தில் சிறுவர்களுக்கேற்ற போட்டி யோன்று காத்திருக்கிறது. உடனே நிரப்பியதுப்பவும், இம்மாதிரிப்போட்டிகள் அழக்கடி வெளிவரும்.

நான் சொன்ன விஷயங்களையெல்லாம் ஆராய்ந்து பேரன் பேத்திகளோவ்வாம் பகிள் தெரிவிப்பார்களென்று எதிர்பார்க்கிறேன். சென்ற ஆடி மாதத்திற்குமுன் சேர்ந்த அங்கத்தவரான பேரன் பேத்திகள் தைமாதத் தில் தங்கள் சந்தாத் தொகையைச் சீலுத்திப்புதிப்பித் துக்கொள்ளுவது.

புதிய அங்கத்தவர்கள்

184. 5 ஆறுமுகம், 185. கு. கந்தையா, 186. வ.
தமிழ்ப்பிள்ளை, 187. க. சுக்கிரானந்தன், 188. சு. முதை
வீரி.

விண்ணப்ப பக்திரம்

திகதி.....

அன்பார்ந்த தாத்தா!

தயவுசெய்து “சமுகேசரி இளைஞர் சங்கத்” தில் என்னை ஒரு அங்கத்தவராகப் பதிவு செய்து கொள்ளுங்கள். இத்துடன் 12 சது முத்திரை ஆறுமாத சந்தாப்பணமாக அனுப்பி பிரசுக்கிறேன். [இந்தியா 2 அணு; மஸூரா 16 காசு.]

ଶ୍ରୀମତୀ

பிறந்த கிக்கி.....மாதம்.....வருடம்.....
விலாசம்.....

பெற்றார், அல்லது உபாக்தியாய்க் கூடமொன்றும்

இந்த விண்ணப்பப் பத்திரிகை நிரப்பி ‘தாந்தா’ c/o ‘ஸமுகேசரி’, சுன்னித்துக்கு, இலங்கை என்ற விலாசத்துக்கு அனுப்பியிடவேண்டுகள்.

யாழ்ப்பாணம்-மயிலிட்டுத் தெற்கு 'திருமகள்நிலைமை' திதிவிருக்கும் நா. போன்னையர் என்பவரால், கன்னகம் 'திருயாட்டும்' யிலுள்ள திருமகள் அச்சியந்திரசாலையில் 1989-ம் ஜூலை நாள் 22 ம் நாயிற்றுக்கிடுமை அச்சிடுவிக்கப்பெற்ற வெளியிடப்பட்டது